

2019 januárjában abba szerencsés helyzetbe kerültem, hogy öt és fél hónapot Svédországban tölthettem Erasmus program keretein belül. A programról olyan diákoktól hallottam, akik korábban már utaztak így, ezután pedig a kari információs napon tudtam meg többet.

A programtól azt vártam, amit szerintem mindenki más is. Új környezetben, új emberekkel, más metódusokkal, más perspektívák megismerését, nem kizárólag az iskolában, de a mindennapi életben is. Ezen kívül egy életre szóló kalandot, barátságokat, és élményekkel teli félévet. És hát mindent megkaptam, amit csak szerettem volna, és még annál is sokkal többet.

Szervezésbeli nehézségek nem nagyon voltak, csak a papírmunka hosszadalmas, erre érdemes felkészülni. A megjelölt egyetemek közül az első helyen szereplőbe kerültem be, így ezzel semmilyen problémám nem volt, nem érzem úgy, hogy máshova szívesebben mentem volna. A költözés is simán ment, korábban is utaztam már egyedül, bár nem ennyire hosszú időre. A kinti egyetem sok emailt küldött arról, hogy mikor és hogyan tudunk eljutni a városba, mivel nincs saját reptere, és ezek a levelek rendkívül hasznosak voltak. Az egyetem biztosít a diákoknak kollégiumot, amely minden esetben saját szoba saját fürdővel és közös konyhával, és három különböző méretű szobából lehet választani, szerintem nagyon jó rendszer volt ez. A szállást egyösszegben előre kell kifizetni, ami esetemben korábban volt, mint az ösztöndíjkifizetés, ez okozhat gondokat, mivel az északi országok nagyon drágák.

Karlstad városa kicsi, és nem sok minden van ott, de szerintem, és a többi Erasmusos diák szerint is, ez egy nagy előny volt. Azáltal, hogy nem sok látnivaló van, sok időt töltöttünk együtt, legyen az főzés, kirándulás, úszás, vagy csak egy kis összejövetel. Természetesen vannak éttermek, klubok, stb. a városban, de a városközpont körülbelül 15 perc busszal. Az egyetem azonban nagyon közel, csak tíz perc gyalogtávra van a kollégiumtól.

Ugyan minden nagyon drága az országban, mégis vannak nagyon jó lehetőségek is. Az egész országban vannak „szabadidős boltok”, amelyekben teljesen ingyen lehet sí és hoki felszerelést, korcsolyát, sátrakat, horgászbotot, stb. kölcsönözni. Egy másik lehetőség, hogy a városban lehet ingyenesen kenuzni egy tavon. Lehet bőven programot találni a városban, csak tudni kell, hogy hol kell keresni. Sokak vettek biciklit is körülbelül 70 és 100 eurónak megfelelő összegért, amelyet aztán eladtak ugyanannak a boltnak, és nagyjából az ár felét visszakapták, így ők sokat spóroltak. Az egész város tele van bicikliutakkal és a havi buszbérlet nagyjából 40 euró, így akik bicikliztek, nagyon jól jártak. Érdemes meglátogatni a Karlstad megyéjében lévő jávorszarvas-parkot is, továbbá több tó is gyalogtávra van, így úszni is sokat lehet.

A helyi ESN nem kifejezetten aktív és az egyetem sem nagyon szervez közös programokat, de minden diák be van osztva néhány helyi diákhoz, és ők sokféle programot szerveznek, például az orientációs hetet is. Mi abban a szerencsés helyzetben voltunk, hogy nagyon szívesen szerveztek nekünk mindenféle dolgot, legyen az közös IKEA látogatás, sütögetés, hokimeccs látogatás, úszás, kirándulás, stb. Az egyetem szervezett nekünk húsvéti programokat, jég-horgászatot, és lehetőséget ad arra, hogy jelentkezünk fogadó családokhoz. Ezt mindenkinek kifejezetten ajánlom. Ez nem azt jelenti,

hogy velük kell vagy lehet élni, hanem csak egy lehetőség arra, hogy megtapasztalhassuk azt, hogy hogyan élnek a helyiek. Meghívtak minket vacsorára, megmutatták hogyan kell helyi ételeket elkészíteni, elvittek kirándulni, hokimeccsre, stb., de egyik sem volt kötelező soha. Jellemzően több külföldi osztozik egy családon, így ez is egy lehetőség arra, hogy valakikkel közelebb kerüljön az ember. Azért is volt ez még hasznos, mert a kollégium és az egyetem nem biztosít ágyneműt, routert és hasonlókat a szobákhoz, és ezeket nekem nem kellett megvennem, a család adta nekem. Ezen kívül az első napomon elvittek bevásárolni autóval, ami hatalmas segítség volt nekem.

Ugyan nem sok programot szervez a helyi ESN, azonban minden héten volt valamilyen kis összejövetel valamelyik kocsmában, illetve egy utazási irodával együtt szerveznek különböző utakat, a többi Svédországban, de más egyetemen tanuló Erasmusos diákkal. Lehetett menni Oroszországba, Észtországba és Lettországba, Lappföldre, Finnországba és még síelni is.

A skandináv országok tanítási módszere egészen más, mint a magyar rendszer. Viszonylag keveset jártunk órára (én nagyjából heti kétszer, volt, aki többször, volt, aki kevesebbszer), és azokon sem a könyveket mondták el, sokkal inkább beszélgetések voltak. Voltak ugyan vizsgák is, de a jegybe ezek csak kis súllyal számítottak bele. Nagy hangsúlyt fektettek a csoportmunkákra, és az önálló vagy csoportos előadásokra is. Sok beadandót is kellett írni, de ettől függetlenül nagyon sok szabadidőnk volt, így ha valaki külföldre szeretne menni, de nem akar sokat az iskolában lenni, akkor az északi országok a legmegfelelőbbek. Persze voltak olyan kurzusok, amiken sokszor meg kellett jelenni, de ki lehet fogni olyanokat is, amikre gyakorlatilag alig kell bejárni. Ez persze nem azt jelenti, hogy nem tanultunk sokat, inkább csak azt, hogy nem felolvasták a tananyagot, hanem el kellett azt sajátítani egyedül vagy csoportban.

Az Erasmus minden elvárásomat felülmúlta, pedig nekem aztán volt bőven, és félttem is, hogy ezért csalódnai fogok. Nem minden olyan volt, mint amit vártam, de minden elképesztően jó volt, és semmit sem csinálnék máshogyan. Olyan helyeken voltam, amelyekről nem is gondoltam, hogy valaha eljutok, olyan emberekkel, akik tőlem teljesen különbözőek, de mégis megtaláltuk egymást. Általában az emberek ilyenkor nem tudnak egy legjobb utazást vagy pillanatot kiemelni, de én igen. Február végén a norvégiai Lofoten szigetekre mentünk egy hétre, öt olyan emberrel, akikkel akkor még alig ismertük egymást, és egyáltalán nem voltunk összeszokva. Ez a jelenség nem ritka, hiszen a kiutazás elején általában úgy indul mindenki utazni, hogy teljesen ismeretlen embereket megkérdez, hogy ki szeretne vele tartani, és akik csatlakoznak, azokkal jóban lesz. A hét végére elválaszthatatlanok lettünk és azt gondolom, hogy ha valakikkel tudni fogom tartani a kapcsolatot, azok ők lesznek. Az utazás során láttunk sarki fényt, ami viszonylag gyakori a sarkkörön túl, viszont leírhatatlan látványt nyújt. Akik nyáron voltak ugyanitt, azok bálnát is láttak, ami errefelé szintén nagyon gyakori. Ajánlom mindenkinek, hogy menjen el akár a svéd, akár a finn Lappföldre, utazzon kutyaszánnal, nézze meg a jéghelet, továbbá innen is látható a sarki fény, ha az ember szerencsés.

Elmondhatatlan és fenomenális élmény volt ez az öt és fél hónap, és sajnos a képek sem fogják tudni visszaadni azt az érzést, amit ott minden nap éreztem. Teljes szívből ajánlom mindenkinek, hogy töltsön egy félévet Erasmus programmal, ha teheti, és ajánlom Karlstad városát a legteljesebb mértékben. Ha valaki nem biztos abban, hogy ezt a helyet választaná, vagy lenne néhány kérdése, nagyon szívesen válaszolok mindenre.

